

Nr 627

Av herr **Hallén**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 143, med förslag till förordning om ändring i rusdrycksförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 (nr 521), m. m.

I anslutning till Kungl. Maj:ts proposition nr 143 angående en ny maltdryck klass III a med en alkoholhalt av 3,6 viktprocent får jag anföra följande.

Försäljningen av detta nya starköl skall enligt propositionen få ske genom livsmedelsbutiker och mjölkaffärer och alltså icke såsom det tidigare starkölet på 4,5 viktprocent alkohol, som endast försäljes genom systembolagen.

Det vanliga ölet klass II har försålts genom livsmedels- och mjölkaffärer samt med bryggeribilarna. Lättölsbryggerierna säljer lättöl och läskedrycker men har även en service av pilsner klass II. Detta sker på grundval av bestämmelserna angående detaljhandeln med öl i kap. 3: 18 rusdrycksförsäljningsförordningen, där det heter: "I fall som under b) och c) avses skall behovsprövning ske." Därvid bör i allmänhet iakttas viss återhållsamhet. Vid ansökans prövning bör alltså undersökas om behovet av öl inom försäljningsområdet är tillfredsställande tillgodosett genom den fasta butikshandeln eller genom tidigare anordnad rörlig försäljning. En viss särställning har dock ansetts böra ges lättölsbryggare eller läskedrycksfabrikant som utom egna produkter vill sälja öl i *skälig omfattning*. Det är nämligen ofta ett önskemål hos dessa näringsidkares kunder att de skall kunna köpa både öl, lättöl och läskedrycker på samma gång. Distributionsapparaten finns redan, och det torde inte böra möta några befogade invändningar att den användes för ölförsäljning i viss omfattning. I sådana fall bör rättighet till rörlig försäljning av öl medges, om inte särskilda skäl talar däremot.

Upplyningsvis kan nämnas, att Malt- och läskedrycksförbundet, som omfattar ca 300 företag, tillverkar lättöl (s. k. svagdricka), läskedrycker och juicer. Om det nya ölet på 3,6 viktprocent beslutas av riksdagen, bör försäljningsbestämmelserna för detta så till vida ändras, att försäljningen skall ske efter samma grunder som i ölförsäljningsförordningen den 26 maj 1954 om detaljhandel med öl sägs.

Jag får alltså hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att såväl lättölsbryggare som läskedrycksfabrikanter skall erhålla samma särställning i fråga om även denna ölförsäljning, som givits dem genom ölförsäljningsförordningen av den 26 maj 1954.

Stockholm den 9 april 1957

Harald Hallén